

Kære alle sammen

Det er en stor glæde for mig i dag, at præsentere dette Gruppeportræt - som bærer titlen "Samtalen 1918-2024" - af 30 betydningsfulde kvinder i politik, fra Danmark, Grønland og Færøerne - her i samtaleværket.

Jeg begyndte mit arbejde og min research i efteråret 2022.

To år er gået og det har været en utroligt krævende og en fantastisk lærerig tid.

Det var i processen vigtigt for mig at få et indblik i, hvad det er der driver mennesker i politik, hvad er det der får dem til at vie deres liv til denne form for arbejde.

Derfor har jeg haft samtaler med næsten alle de nulevende kvinder og en stor tak til dem for at fortælle om deres liv og arbejde.

De har været med til at give mig en forståelse for det engagement, behovet for at kunne ændre en tilstand, at have indflydelse og ikke at kunne lade være, på trods af de bagsider som jobbet også rummer.

Der var til min overraskelse meget af det de fortalte og den måde de forholdt sig til tilværelsen på, som jeg kunne genkende i mit eget arbejde.

Jeg kan nemlig heller ikke lade være. Jeg kan ikke lade være med at lave kunst og udtrykke mig igennem dette. Jeg er opslugt af maleriet.

Maleriet er for mig et sprog, her kan man udtrykke noget som ikke kan siges med ord. Det rummer en følsomhed som er noget ganske særligt.

Det har været fundamentalt for mig at denne vigtige og helt specielle opgave også rummede netop dette, at jeg i maleriet med disse 30 særlige kvinder også kunne genkende mig selv som kunstner.

Værket kunne som udgangspunkt ikke udtrykke nogen konkret fortælling.

Det forestiller et øjebliksbillede som ikke har eksisteret, for alle kommer fra forskellige tider igennem de sidste 100 år.

Det er mit valg hvordan alle er placerede, hvilket udtryk de har, og hvordan de står imellem hinanden.

Men rummet som kvinderne er samlet i, er inspireret af samtaleværelset.

Jeg har blandet dette rum, dets arkitektur og interiør fra starten af 1900 tallet ind i opbygningen af maleriet.

Så værket både kan fungere i dette værelse og samtidig henvise til en anden tid, vores tid, - hvor det at male et sådant værk, også har en anden funktion end det at dokumentere en konkret situation.

I mit arbejde med maleriet var det at lave et samlet udtryk noget af det vigtigste.

Et maleri som i sin energi var levende.

At give beskueren mulighed for at lade øjet vandre.

Et værk som vækker nysgerrighed og som man har lyst til at kikke nærmere på. Det skal kunne opleves i en helhed.

Men det rummer også en stor detaljegrad og overvejelser som er unikke for hver enkelt portræt.

Valget af perspektivet gør at ingen overskygger hinanden, og de står i deres egen ret og alle er portrætterede fra deres aktive periode.

Jeg kunne fortælle så meget om mine kunstneriske overvejelser i dette maleri, om hvordan jeg har malet adskillige af de portrætterede tre fire, fem og seks gange, fordi det var vigtigt at de lige præcis stod rigtigt og i forhold til den ene og den anden.

Alle er malet efter fotografier og jo længere vi kommer tilbage i historien, jo mindre billede materiale findes der.

Men hver enkel var for mig lige vigtig at fremstille helt rigtigt i min optik.

Jeg er utrolig glad for at bo i et land, hvor et parlament forstår vigtigheden af, at et værk som dette kan få lov at findes, at man ønsker det.

Forståelsen for at det er vigtigt at kunne fortælle vores alle sammens historie.

Nu kan vi og nye generationer, også få fortællingerne om kvinderne i politik, og om hvad de opnåede og stod for.

Det har været et privilegie at få lov til at udføre opgaven, tak til folketinget for jeres tillid, tak til alle kvinder i politik igennem tiden, tak for jeres indsats.

Jeg vil afrunde min tale med at sige, at skulle jeg gøre hele maleriet forfra - ville jeg have gjort det samme en gang til.

Det har været en svimlende opgave, jeg har følt et stort ansvar for dette værk, nu er det jeres, pas godt på det..... og til alder sidst -

Vil jeg gerne sige en stor tak til:

Galleri tom Christoffersen

Folketingets Kunstudvalget

Maria Louise -

- Anita og Thomas

Kathrine Børlit

Merete Pryds Helle

Mikkel Ferneborg fra Politikens arkiv

Peter Michael Horning

Arbejdermuseet

Mine meget gode venner og kollegaer

Og en særlig stor tak til mine børn og til mine forældre